

A városi tanács megállapította a villany és gáz új, leszállított egységárait.

A februári közgyűlésen — mint ismeretes — Wimmer Fülöp interpelláció formájában szövegezte a villany- és gázegységárak leszállításának az ügyét. A döntőbizottság legutóbbi határozata értelmében ugyanis az egységárait a szénárak, a munkabérek és a korona árfolyamának csökkenése arányában le kellett volna szállítani. A város tanácsa azonban elmulasztotta az új egységárak kikalkulását, ami meglehetősen károsodást okozott a fogyasztóknak, hiszen a döntőbizottság a most is érvényben levő egységárait még 1924 szeptemberében állapította meg és a szénárak tekintélyes csökkenése azóta következett be. A polgármester Wimmer Fülöp interpellációjára kijelentette a közgyűlés előtt, hogy a tanácsot lényegesen megterhelte ezen a téren és hogy a tanács a lehető leghamarábban pótolni fogja mulasztását.

A tanács a közgyűlés után Rack Lipót pénzügyi tanácsnokot bízta meg az új egységárak kiszámításával, illetve azzal, hogy állapítsa meg, vajon a mai szénárak, munkabérek és a korona jelenlegi kurzusának milyen egységár-csökkenés felel meg. Rack Lipót a csütörtöki tanácsülésen referált számításainak eredményéről. Elmondta, hogy a döntőbizottság határozatában megállapított egységárak csak 1924 szeptemberére voltak végérvényeseknek tekintendő egységárak, a későbbi fogyasztás egységárai a következők: a szénárak alapján állapították meg a döntőbizottság határozatában szereplő egységárakból, mint alapárakból: A szénárak minden egyszázalékos emelkedésének vagy csökkenésének 0,22 százalékos egységáremelkedés, vagy csökkenés felel meg, a munkabérek egyszázalékos változásának 0,24 százalékos változás, az aranykorona egyszázalékos kurzus-változásának pedig 0,57 százalékos egységárváltozás felel meg. A döntőbizottság megállapította azt is, hogy milyen szénbányák árai az irányadók. Hasonló klausulát állapított meg a döntőbizottság, mint választott bíróság a gázegységárak kiszámítására is.

Elmondta a pénzügyi szenátor, hogy a tanács megkeresésére a gázgyár igazgatóság február 9-én beadványt intézett a tanácshoz, amelyben megállapítja, hogy a szénárak nagyon lényegtelenül változtak, a munkabérek emelkedtek, az aranykorona értéke pedig lényegtelenül változott. A gázgyár számításai szerint a villanyegységárakat 1,23, a gázegységárakat pedig 0,17 százalékkal lehetne csak csökkenteni. Ez a differencia azonban olyan kicsi, hogy nem érdemes figyelembe venni. Azt ajánlja a gázgyár, hogy a város hagyja érvényben a jelenlegi egységárait, mert a gyár termelési költségei emelkedtek, a döntőbizottság által megjelölt négy bánya közül háromból nem szerethetett be szenet és így kénytelen volt drágább szénrel dolgozni, ezenkívül a döntőbizottság a magánfogyasztásra szánt villany egységárait mélyen az aranyparitás alatt, az ipari célokra elfogyasztott áram árát pedig magasán fölírta szabta meg, aminek az lett volna a következménye, hogy a gyár elveszíti ipari fogyasztóit. Hogy ezt elkerülje, kénytelen volt az ipari fogyasztásra elhasznált áram egységárait leszállítani 30–60 százalékkal.

Bejelentette ezután Rack Lipót, hogy a döntőbizottsági határozatban megnevezett bányáktól közvetlenül beszerzett adatok nagyon különböznek a gázgyár adataitól és különböznek úgy a munkabérekre vonatkozó, mint a korona kurzusára vonatkozó adatoktól is. A pénzügyi szenátor által közvetlenül beszerzett adatok alapján a villanyegységárak 2,80 százalékkal, a gázegységárak pedig 3,86 százalékkal csökkentendők 1926 január elsejétől visszamenőleg.

A tanács hosszas vita után elhatározta, hogy a pénzügyi szenátor által kiszámított kulcs alapján a következő új egységárait lépteti életbe:

A magánfogyasztásra szánt villany hektowattját 886 koronáról 862 koronára, a kávéházak, élelmiszer- és irodák fogyasztásait 1110 koronáról 979 koronára, a motorikus nagyipari fogyasztást 444 koronáról 432 koronára, a motorikus nagyipari fogyasztást éjjel 266 koronáról 259 koronára, a motorikus kisipari fogyasztást 630 koronáról 613 koronára, a város pénztárából fizetendő fogyasztást 373 koronáról 353 koronára redukálja.

A magánháztartásokban elhasznált gáz köbméterének az árt 4030 koronáról 3880 koronára, a városi közterületek világítására elhasznált gáz

után égési óránként és lángonként az Auer-rendszerű égőknél 372 ról 360 ra, az Invert-rendszerű égőknél pedig 484 ról 466 ra, a város pénztárából fizetendő egyéb fogyasztásért 2498 koronáról 2410 koronára szállította le a tanács az egységárakat.

A tanács vita során fölmerült az a kérdés, hogy nem fizet-e rá a város közönsége erre az egységárleszállításra, ha a gázgyár ismét a döntőbizottsághoz fordul. A legutóbbi döntőbizottsági határozat ugyanis körülbelül háromszázmillió koronába került és ezt a kiadást is belekalkulálják az egységárakba. Megállapította a tanács, hogy az átlagos évi fogyasztásnál a közönség közel hétszázmillió koronát takarít meg, tehát akkor sem fizet rá, ha a gázgyár ismét a döntőbizottsághoz fordul.

A Népszövetségi Tanács bezárja az ülésszakot.

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Genf-ből jelentik: A Nemzetek Szövetségének Tanácsa ma délután bezárta a XXXIX. ülésszakát. A záróülésen tárgyalta a tanács kibővítésének kérdésében kiküldendő tanálmányi bizottság ügyét, továbbá a leszerelési konferencia előkészítésével kapcsolatos különböző kérdéseket.

és Chamberlain javaslatát, mely az amerikai szenátusnak az állandó nemzetközi bírósághoz való csatlakozására vonatkozó határozatával függ össze. A tanács elhatározta, hogy a tanács kibővítésével foglalkozó tanulmányi bizottságot 1926 május hó 10-ére Genf-be hívja össze. (MTI.)

Meddig lesz megszállva a Saarvidék?

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Genf-ből jelentik: Az a jelentés, amelyet Scialoja, a tanács olasz tagja a Saarvidékről előterjesztett, megokolja annak szükségességét, hogy a Saarvidék határán nagyobb francia csapatok létegyenek a Saarvidék kormánybizottsága részéről előterjesztett jelentésnek megfelelően. A tanács határozatában a kormánybizottságnak ezt a gondolatmenetét magdélva tétele, de egy-

üttal hangsúlyozta, hogy május 31 után még öt évig a Saarvidéken tartózkodó két francia ezred visszavonása csak fokozatosan történhetik meg.

A saarvidéki küldöttség körében ellenben mégis azt hiszik, hogy a Saarvidéknek a francia csapatok részéről történő végleges kiűrését már össze végrehajthatják.

A negyedik városi bérházat a zenepalotának szánt telken építik.

A Bokor-telekre való építés tervét is elvetették.

Megírta a Délmagyarország, hogy a város tanácsa a hétfőről keddere halasztott tanácsülésen megváltoztatta a negyedik városi bérház helyére vonatkozó tanács határozatot és a Somogyi-uccai Erdélyi telek helyett a város Szentháromság uccában levő telkét, az úgynevezett Bokor-féle telket jelölte ki. A tanács eredeti határozata megváltoztatásának az volt az oka, hogy egyelőre leküzdhetetlen akadályokba ütközött volna az Erdélyi-féle telken levő és lebontandó házak lakóinak másuttal való elhelyezése, ezenkívül ez a telek és a rajta levő épületek az Erdélyi-féle alapítványhoz tartoznak, ami jogi szempontból okozott volna bonyodalmat nehézségeket.

A csütörtöki tanácsülésen ismét szóba került a telektérké és a tanács hosszas vita után megváltoztatta második határozatát is és kimondta, hogy a negyedik városi bérházat mégsem a Bokor-féle telken építi föl, hanem erre a célra a zenepalota számára föltartott

Oroszán-uccai üres telket jelölte ki. A tanácsnak ugyanis az volt az álláspontja, hogy a zenepalota fölépítéséről egyelőre szó sem lehet, majd amikor sor kerül rá, fölépülhet közvetlenül a most üresen álló telek szomszédságában, ahol jelenleg a város által nagyrészt már megszerzett öreg házak állnak. A zenepalota régi telkére készült eredeti tervek különben sem felelnek meg már a város zenekultúrájának, mivel azok hatszáz férőhelyes hangversenytermet állítottak be, ma pedig már Szege-den egy-egy jobb hangversenynek kétezer főnyi közönsége is lehet. A legfontosabb érve a tanácsnak az, hogy a zenepalota régi telke az egyetlen olyan belvárosi telek, ahol az új háromemeletes városi bérház építését azonnal és minden akadály nélkül meg lehet kezdeni.

A tanács ültetette a mérnöki hivatalt, hogy a lehető leghamarábban készítse el a bérház, most már — ha igaz — végérvényesen kijelölt telkére a terveket.

Nagyobbarányu kövezéssel és aszfaltozással rendezik a várost.

A csatornázásnak ez nem lesz akadálya.

A polgármester csütörtök délután négy órára váratlanul összehívta a kövezési bizottságot, amely három óráig tanácskozott és igen fontos határozatokat hozott.

Ismeretes, hogy a város az elmúlt évben ajánlatot kapott a pécskői bazaltbányától, amely vállalkozott arra, hogy 24 millió korona értékű kövezési munkát végez el hitelbe Szegeden, úgy, hogy a város a munka értékét kedvező kamat-föltételek mellett öt év alatt törlessze le. A közgyűlés akkor úgy határozott, hogy csak a nagy-körut kikövezését bizzza a pécskői bazaltbányára az ajánlatban meghatározott feltételek mellett. Ez a munka már elkészült és körülbelül 14 millió koronába került, tehát a városnak még módjában van a pécskői bányával 10 millió korona értékű kövezési munkát elvégeztetni.

Mostanában egy aszfaltútállat is hasonló ajánlatot tett a városnak aszfaltozásra. A tanács — valószínűleg bizalmas tanácsüléseken — úgy találta, hogy az idő alkalmas nagyobbarányu kövezési és városrendezési munkálatok végrehajtására. Ezért hívták össze a kövezési bizottságot, amely nagy szótöbbséggel elhatározta, hogy tízmillió korona értékű kövezési munka kiadására tesz javaslatot a tanácsnak. A pécskői bazaltbánya egy sereg kisebb, de nagyforgalmu ucca kikövezésére, illetve átkövezésére kapna megbízást, ezek között az uccák között azonban a sugárutak nem szerepelnek, mivel azoknak rendbehozása meghaladná a

pécskői bánya ajánlatában megállapított hitelkereteket. Elhatározta a kövezési bizottság, hogy az aszfalttársaság ajánlatának elfogadására is javaslatot tesz a tanácshoz, még pedig úgy, hogy a tanács több belvárosi ucca kiaszfaltozásán kívül burkoltassa be a rókusai templom környékét, a nagyalomás környékét, ahol a postapalota épül majd föl, valamint az egész Valéria teret is, amelynek kiaszfaltozását már oly régen szorgalmazták. A kövezés és az aszfaltozás nem haladhatja meg a tízmillió koronát és ezt az összeget a város öt éven keresztül törleszti abból a pénzből, amelyet a rendes költségvetésekben kövezési és aszfaltozási célokra elő fognak irányozni.

Magyar József egyedül tiltakozott az újabb kövezések ellen, azzal az indoklással, hogy az uccák beburkolása előtt a csatornahálózatot kellene kiépíteni, mert ellenkező esetben, amikor majd a csatornázásra kerül a sor, föl kell bontani a most lefektetendő burkolatot. Berzenczey Domokos műszaki főtanácsos Wimmer Fülöp kérdésére azonban megnyugtatta a bizottságot, hogy Magyar József aggodalma alaptalan, amennyiben az uccákat nem kövezik ki teljes szélességében, a burkolatlanul maradó lovagló-utak alatt minden nagyobb nehézség nélkül ki lehet majd építeni a csatornákat is.

A bizottság Magyar József kivételével megszavazta a javaslatot.